

— Видишь ли че азъ право ти казвахъ, че и топовитѣ нѣма да ти направятъ нищо!

— Твоята благословка ся изпълни, драгій мой друже, безъ сякое съмнѣніе ангелътъ който ся моли за мене е Варвара.

Беше вече мръкнало и една свѣтлостъ освѣтяваше славното наше бойно поле; въ градъ Плокъ направиха освѣщеніе и звъздитѣ дрънкаха като на празникъ, за да обвѣятъ на свчки, че Полша може да смѣта на качеството на съветѣ си.

Едно конско трополенье и слѣдъ това тѣпанитѣ и трлбитѣ заповѣдаха на войскарнитѣ да нарамятъ оръжіето си защото командантинтъ идеше да направи пригладъ на бойното поле. Компанитѣ ся нагласиха на бързо както можиха по добръ и едва сполучиха време да представятъ оръжіе когато Генералътъ ся еви посрѣдъ насъ.

— Чети, думаше на единъ отъ агютантитѣ си, чети високо денята заповѣдъ. Ето ѿ:

Офиціери и войници!

Днесъ ся бихте като юнаци, и азъ въ пме на отечеството благодарѣ ви. Вые еще единъ пѣть направихте почетъ на народната ни знамя и — потомството ще да ви благославя, както и онѣзи които жертвуваха живота си за нейнага слава.

Офиціери и войници!

Полша глѣда на васъ и отъ васъ чака новы триумфи както и пълното си възраждане. Много сѣ еще оласноститѣ, трудоветѣ и лишенията които щемъ да срѣщамы, но азъ ся надѣвамъ че свчки, както и азъ и съ мене ще да ги притърпите.

Подписанъ главный Командантъ.

Костюшко.